

glavni vzrok, de se vojska na Laškim tako na dolgo vleče.

Dr. B.

Sveti Oče Papež.

Sedanji čas prekucij po svetu je tudi čas gerdih laži. Vsaki dan se zvé toliko laži, de bi jih lahko cele kóše naložili. Nekteri ljudjé so tako hudobni, de jim nar svetejši reč ni več sveta, tedej zabavljajo čez cesarje in kralje — in tudi čez sv. Očeta Papeža se slišijo gerde lažnjive govorice, ki si jih le peklenski satan izmisliti zamore. Umna glava, blago serce in terdna véra naših slovenskih kmetov se sicer ne da po nebene ceni zmotiti, de bi verjeli take lažnjive kvante. Tode med nar zlahtniši pšenico raste tudi kaka ljulika — in zatorej smo slišali, de sémtertje tudi med našimi Slovenci nekteri hudobneži gerde laži čez sv. Očeta Papeža okoli trosijo.

Vsakimu papežu je — kakor veste — dvojno vladarstvo izročeno: on je naslednik sv. Petra in poglavar katolijske cerkve celiga sveta, — on je pa tudi deželski vladar Rimske države.

Slišali ste, s kakošno slavo de so sv. Oče Papež Piji IX. nastopili sedež sv. Petra, in kako so si berž začeli prizadevati, zastarane deželske napake poprejšnjiga Rimskega vladarstva odvirati in nove boljše dajati. Pa nej pokaže zdej kak vladar svojimu ljudstvu le en perst, ga nekteri že berž za celo roko popadejo. Taka je bila v sedanjih prekucijskih časih tudi s sv. Očetam Papežem. Lahi našiga Cesarstva so se začeli puntati — to je bilo sicer Rim cam in vsim Laham sploh po volji. Oče Papež pa so očitno rekli: de tudi v deželskih rečéh nočejo sovražnik našiga Cesarja biti — pa kaj je pomagalo? Ljudstvo jih je prisililo, de so tudi rimski vojaki, združeni z drugimi Lahi, v vojsko šli zoper našiga Cesarja.

To je resnica. Oče Papež — poglavar katolijske

svete cerkve — obžaljujejo, česar so prisiljeni kot deželski vladar dovoliti. — To je ravno težavni stan Rimskega Papeža v sedanjih časih, de je on cerkveni in deželni vladár!

Dr. B.

Opomín graške bratovšine svetiga Florijana

združene za Krajnsko, Štajarsko in Koroško deželo.

Že nekterikrat se je létas primerilo, de pogorelci niso škode povernjene dobili, zato kér so zamudili, létno plačilo odrajtati. Potem se sicer jokajo in žalujejo — pa kaj pomaga, ker je prepózno! Opomnimo tedej vse hišne gospodarje, ki še niso létnega plačila, katero je létas tako majhno in le enajst krajcarjev od sto gold. znese, de naj se nikar ne obotavljajo s plačilam!

Gariboldi, Krajnski inšpektor združ. brat. sv. Florijana.

Svaritev.

Ljubljansko c. k. deželno poglavarstvo je dalo svarjenje na znanje, po katerim oestro opominja, de naj se vsakdo varje, ljudstvo k eni ali drugi reči šuntati, ki je postavam zoperna, in miru nevarna; sicer je deželnim gosposkam oblast dana, take nevarne podpihovavce in šuntarje, naj bojo kakoršniga stanú kóli, vjeti in sodní gosposki izročiti.

Popravki pogreškov v poslednji pesmi „Edinost.“

V srednji póli v drugi verstici namesto *Podi beri Rodi.* — V srednji póli v šesti verstici namesto *V edinost beri V edinosti.* — V srednji póli v deveti verstici namesto *v smagu beri smago* — V srednji póli v sedemnajsti verstici namesti *In is serc pobegne beri Is serc vun pobegne* — V zadnji póli v četerti verstici namesto *Slovnija beri Slovenija.* — V prvi póli v 25. verstici namesto *vodilo beri rodilo.* —

Današnjimu listu je perdjan 9. dokladni list.

Potrebne besede.

Slišali ste, kaj se je od 15. do 17. tega mesca na Dunaji zgodilo. Derhal postavi in dobriemu redu in duhu protivnih ljudjé v Cesarjevo poslopje prihrumela, je Njih veličanstvo in Njihove ministre prisilila, volitivno provizorno postavo za prvi državni zbor ovreči in prenarodbo nam dane ustave obljubiti. Ministri so potem službam odrekli in le tako dolgo v njih ostati namenili, dokler si Cesar drugih ministrov ne izvolijo. Sedemnajstiga proti večeru so Njih veličanstvo, naš mili Cesar, s presvitlo Cesarico, s Svojim presvitlim bratom Nadvojvodom Francam Karolam in celo družino Dunaj zapustili in so se v Inspruk med svoje zveste Tiroljce podali. Ministri so vlado v Cesarjevim imenu zagovordavno prevzeli.

Zalostna je ta novica, tode ne vstrašimo se je. Vse se zna še v dobro premeniti. Že se govori, de so se Cesar spet sprositi dali, ter de se bojo na Dunaj nazaj vernili. Če bi pa ravno to resnica ne bila, ne dajmo si glave zmešati. Kjer so Cesar, tam so serca naše. Kar nam od Njih poterjena vlada zapové, to delajmo, tako se obnašajmo. Dunaj sam na sebi ni naš gospodar; Cesar z vlado svojo nam ukazujejo, nej stanujejo v tem ali v drugim mestu.

Kar imenovano prisiljenje vtiče, se mi odpovemo vsaki naredbi, ki ne izvira iz slobodne volje Cesarjeve in iz volje Njihove vlade. Sicer skazimo se vredne sinove svojih slavnih očetov, ki so se v létu 1809 za rajnciga Cesarja Franciška vzdignuli, kakor de bi bili en mož. Bodimo zvesti velikodušnimu svojimu očetu Ferdinandu Pervimu do zadnje kaplje slovenske kervi. Ne pripustimo, de bi jih hudobni ljudjé žalili, ali Njihove pravice krajšali. Podložni bodimo svojim gosposkam, od Boga, od Cesarja so postavljene, v Cesarjevim imenu nam ukazujejo. Šuntarjev ne poslušati! Delajmo pridno in pokojno, kar nas posamezno vtiče. Ko bi nas pa naše gosposke v bran Cesarja ali domovine poklicale, ubogajmo, kakor se sinovam hrabrih junakov spodobi. V létu 1844 je Slovenija v naši deželi potovavnimu Cesarju iz žive sredine svojih serc zapela:

Blago, življenje in kri, visoki vladar, Ti posvetim,
Bistri v sodbi razum, v boju nevžugani dlan;
Tvojimu rodu na čast, na zgubo protivnikom Tvojim
Snuje v osereču mi duh, cuka na bedri mi meč;
Hrast se omaja in hrib, zvestoba Slovencu ne gane!

Jovan Vesel — Koseski.

Pristavik vredništva. Mi temu lepimu opominu še pristavimo živo prošnjo, de nam je zdej edinost in sprava z vsimi narodi našiga cesarstva nar bolj potrebna. Zdej ni čas enostranske ločitve in samosvojnih razpértij med Slovenci in Nemci — zakaj naše Cesarstvo je v silni nevarnosti, ako bi nas mili Cesar zapustili. Bratovska edinost med Slovenci in Nemci in vsimi družimi narodi našiga Cesarstva nam bo dala našiga Cesarja nazaj — nam bo dala moč; moč pa nam bo dala varnost in mir, po katerim vsak resničen prijatelj domovine hrepeni!